

OSMANLI ŞAIRLERİNİN ÇAĞATAYCA ŞİRLERİ

IV

Osman F. Sertkaya

«Osmanlı Şairlerinin Çağatayca Şiirleri» adlı makale dizimizde, Osmanlı şairlerinin Çağatay şairlerine nazirelerini yayımlamıştık¹. Bu makalémizde de Sâffî'nin bir gazeli, Sultan I. Selîm'in bir beyti ile bir gazeli, Amri'nin bir rübabisi, Dukâkînâzâde Ahmed'in bir muhammesi, Fuzûlî'nin bir tâhmi, Kâtibî (Seydî Ali Reis)'nin üç gazeli, beş tarih manzumesi ve bir kîtası, Sâ'î'nin bir tarih manzumesi, Nedîm-i kadîm'in bir rübabisi ve Refî-i Âmidî'nin bir gazeli olmak üzere on sekiz yeni örnek veriyoruz.

SÂFÎ'NİN GAZELİ²

II. Sultan Murâd devri şairlerinden olan Sâffî'nin 9 beyitlik bu gazeli, İstanbul, Bâyezid Devlet Kütüphânesi, Umumi, no 5782'de kayıtlı olan Hacı Kemal'in H. 918 (M. 1511)'de tertip etmiş olduğu *Câmiî'n-nezâir* adlı şiir mecmuasının 688. sahifesinde (varak 346a) bulunmaktadır³.

1 «Osmanlı Şairlerinin Çağatayca Şiirleri», *TDED*, c. XVIII, s. 133-138; «Osmanlı Şairlerinin Çağatayca Şiirleri II», *TDED*, c. XIX, s. 171-184; «Osmanlı Şairlerinin Çağatayca Şiirleri III, Uygur Harfîyle Yazılmış Bazı Manzum Parçalar I», *TDED*, c. XX, s. 157-184; «Some new documents written in the Uigur script in Anatolia», *CAJ*, XVIII/1, (1974), s. 180-192.

2 Sâffî'nin gazelinin bulunduğu şiir mecmuasına ve Sultan I. Selîm'e ait beyit ile gazeli ihtiva eden şiir mecmularına dikkatimi çeken Sayın Ali Tanyeri'ye ve Sultan Selîm'in gazelinin Arap harfli neşrini haber vermek lutfunda bulunan Sayın Orhan Şâik Gökay'a teşekkür ederim.

3 Süreyya Giyas, *Mecmüati'n-nezairde divanı olmayan şairler*, Mezuniyet tezi 1933-1934 Türkîyat Enstitüsü no. 57, s. 17-18.

Min kelām-ı Şāfi vü zebān-ı Tātārī

Remel - + - - / - + - / - + - / - + -

- 1 Ey nesim-i cān-fezā bargıl diyār-ı yārgā
Yüz sürüp ‘arż-ı niyāz it mindin ol dildārgā
- 2 Ben ża‘if ü nātūvānim varabilmen sen digil
Yārnı közdin salıp yüz birmek aqyārgā
- 3 Türk-i mestüñ germ olup cān mülkini çapmaç diler
Hey dimezseñ vez baña ol zālim ü mekkārgā
- 4 Fitne düşer şehre vü ‘ālem ḥavāgā bilen
Sen bu hüsün ü ḥulkile barsañ eger bāzārgā
- 5 Rūsiyeh bolur saçuñ-niñ ‘anber-efşān-bülügi
Nisbet iden ḥalḳ içinde nāfe-i tātārgā
- 6 Leblerüñ vaşfında dil sözdin söz açıp hoş dimiş
Kufl-ı la‘lın-dür k’urulmuş dürc-i gevher-bārgā
- 7 Hālemidür ay yüzüñ devrindeki didim, didi
Haṭṭ-ı reyhān-dur yazılımış şafha-i gülzārgā
- 8 Hāvān-ı hüsniñdin niçün maḥrūm ola ‘āşıklaruñ
Feyż-ı ‘āmuñdin naşib irür cū mūr u mārgā
- 9 ‘Işk odına tutuşup Şāfi yanarsa ḡam degil
Yanmağilan yol tapip-dur şem‘-i bezm-i bārgā

SULTAN I. SELİM'İN BEYTİ²

Çeşitli kaynaklarda Sultan I. Selim'e ait Çağatayca bir beyt olduğu kaydedilmektedir. Sultan I. Selim (Yavuz Sultan Selim)'in bu beyti, Millet Küttüphânesi, Ali Emîri, Manzum, No. 651'de kayıtlı olan *Mecmuati'l-fevâid* adlı bir şiir mecmuasının 51b varağında şu şekilde geçmektedir.

Remel

- + - / - + - / - + - / - + -

Sa'y kılgil mäl yiğgil ani yahşı saklağıl
 Düşmene ƙalursa kalsun dosta muhtac olmağıl

SULTAN I. SELİM'İN GAZELİ²

Daha önce Ali Emîri Efendi'nin Arap harfleri ile yayınladığı⁴ Sultan I. Selîm'in⁵ gazeli, İstanbul, Topkapı Sarayı Kütüphânesi, Y. Y. 62 numarada kayıtlı olan yazma bir şair padişahlar antolojisinin 23b varlığında geçmektedir. 33 (1b-33a) varaklık bu mecmuada varak 1b'den itibaren Sultan Mehmed Han'in, varak 7a'dan itibaren Sultan Bâyezid Han'in, varak 19a'dan itibaren Sultan Selîm Han'in, varak 24a'dan itibaren de Sultan Süleyman Han'in şiirleri yer almaktadır⁶.

Gerek yukarıda verilen beytin, gerek bu gazelin Çağatay Türkçesi özelliklerinden ziyâde Azerî Türkçesi özellikleri ihtiya ettiği söylenebilir.

23b

Gazelü't-Türkî

Hezec

- + - / - + - / - + - / - + -

- 1 İki kaşuñ kibi bir türfe ya yok
 Kılur sin raḥm bu könğlüme yā yok
- 2 Cihânda gerçi yüz biñ fitneler bar
 Firâkuñ dik velî 'ayn-i belâ yok
- 3 Nigârâ hâste könğlümüñ hâkıda
 Cefâ kem kılma bârî ger vefâ yok
- 4 Köñülni kimge bağlay çûn cihânda
 Senüñ tek közler içre dîlrübâ yok

4 *Osmâni Tarih ve Edebiyatı Mecmuası*, sene 1, 30 Nisan 1336, sayı 2, s. 32 vd.

5 Sultan I. Selîm için bk. H. F. Hofman, *Turkish Literature, A Bio-Bibliographical Survey*, Section III, Part 1, Vol. 5; P-S, s. 157-159.

6 Bu yazmanın tefsisi için bk. Fehmi Edhem Karatay, *Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphânesi Türkçe Yazmalar Kataloğu*, c. II, s. 266 (bk. sıra no. 2701).

5 Eger sen hüsün ili-nüñ hānidur⁷ sin
Selīmī kibi dağı bir gedā yok

AMRÎ'NİN RUBÂİSİ

H. 930 (1523-1524)'de ölen Amrî, II. Bâyezid ve oğlu Sultan Selîm devri şâirlerindendir. Divanının bilinen tek nüshası İstanbul Üniversitesi Küt., T. 615/2 de kayıtlı mecmuanın 40-64 yaprakları arasındadır⁸.

Amrî'nin rubâisinde göze çarpan husus, ikinci misradaki *bol-* yanında üçüncü misradaki *ol-* şeklinin kullanılmasıdır.

Hezec - + - / - + - / - + - / - + -
(Ahreb)

Yıglap yürüürüm bî-ser ü bî-(pây) nitey
Boldum köz e köz halk ara rüsvây nitey
Oldum dil ü dîdeden meded-hây nitey
Ay vây nitey vây nitey vây nitey

DUKÂKÎN-ZÂDE AHMED'İN MUHAMMESİ

16. asrin mutasavvîf şâirlerinden Ahmed Beğ (Dukâkîn-zâde), H. 964 (1556-1557) de İstanbul'da ölmüştür⁹. Aşağıda metnini verdiğimiz Dukâkîn-zâde Ahmed Beğ'in İstanbul, Üniversitesi Kütüphânesi, no 2830/1'de kayıtlı bulunan divanındaki muhammesin de Sultan Selîm'e ait şiirler gibi Çağatay türkçesinden ziyade Azerî hususiyetleri taşıdığı görülmektedir.

7 Son beytin birinci misrai yazmada *cānidur sin* şeklindeki *gedâ* kelimesi karşısında, ilk misradaki şekil *bānidur sin* şeklinde düzeltilmiştir. Müstensih Ç yerine sehven Ç yazmış olmalı!

8 İstanbul Kitaplıklar Türkçeye Yazma Divanlar Kataloğu, I. Cilt, XII-XVI. asır, İstanbul 1947, s. 97-98.

9 a. g. e., s. 142-143.

Remel - + - / - + - / - + - / - + -

20b Dilberā 'ışķıñda faḥrūmdür benüm bed-nāmlığ
Rūze-i fürkatde hündur dürd-i mey-āşāmlığ
'Iyd-i vaşlıñdan baña bir būse vir bir emlığ
Niçe ay ārām-i cān hecrinde bī-ārāmlığ
Dostluğī kör hadden itdi düşmeni bed-kāmlığ

Senden artık yirde yoktur ey könğül bir dāğ-i hecr
Rūz (u) şeb çeşmimde anıñg çün akar ırmağ-i hecr
Sebz olup ol suyile zīnet tutarken bāğ-i hecr
Şükr şem'in yakmadım vaşlıñdan itdi dāğ-i hecr
Ol gedānuñ kim tiler ehl-i keremdin şāmlığ

Çün bahār eyyāmidur gūş eyle bülbülden nevā
Derd-i güldür sākī devr etsün şerāb-i dil-küşā
Âteş-i 'ışk ile köynen bağırıma oldur devā
Eylerimiş könğli otlug naşṣidur aǵzıñg ara
Bizni bu otluğa köydürgen ider ol hāmlığ

Tatmadın zāhid henüz bir dem tarīkat şivesin
Bilmedin bir zerre ol mihrūñ hālikat şivesin
'Adet idindüñ hemān lafz-i şerī'at şivesin
Dāb imiş sin terk it anı 'ışk muhabbet şivesin
Kaṭre-i ḫan âteşin gül gonesi endāmlığ

V

İçmedin zāhid şarāb-ı ahdi sen peymānedin
 Kayğu yok ‘uşşāknı men’ eyleseñ meyhānedin
 Rāṣt sözni gūş kılmağ bu dil-i dīvānedin
 La’ldin že’f itdi ḫan bolgay könğülde bādedin
 Ad çağırmış sen şalāḥ içre zih̄ bed-nāmlığ

VI

Her ne cevrüñ var-ise itkil maña bendin sezā
 Tek mini bir laḥża itme āsitānınıgdın cüdā
 Her kazā sendin kelür bolsa maña bir dem rızā
 Köz yaşımdın nem ṭapıptur gerçi mi’mār-ı kazā
 Nefs ṭapmas irmış ol kim kılsa hūn-āşāmlığ

VII

Cān kulağıyle işitkil kel nevā-yı ‘ışkdın
 Bolma ḡāfil ey köñül bir dem şafa-yı ‘ışkdın
 İstegil derdine Ahmed kēl devā-yı ‘ışkdın
 Zülfide derd-i belā ister nevā-yı ‘ışkdın
 N’eyledi körüñ gälti ṭakını hoş-üstħāmlığ

FUZULİ'NİN TAHMİSİ

Fuzulî'nin Türkçe divanında¹⁰ Çağatay Türkçesine ait kelime ve şekiller görülmekte ise de bu kelime ve şekillerin devri içinde Azerî Türkçesinde

10 Türkçe Divan, Ali Nihat Tarlan; Abdülbaki Gölpinarlı; Kenan Akyüz, Süheyl Beğen, Sedit Yüksel, Müjgan Cunbur'dan müteşekkili bir komisyon tarafından, Latin harfle riyle üç kere neşredilmiştir.

— Ali Nihat Tarlan, *Fuzulî Divam, Gazel, Musammat, Mukatta ve Rubāî kismı* (Edisyon Kritik ve Transkripsiyon), C - 1, İstanbul 1950, X + 248, s. (Makalemizde Tarlan kısaltması ile gösterilmiştir).

de kullanıldığı bilinmektedir¹¹. Meselâ Fuzûlî'nin "piş imes" redifli;

Dehr bir menzil ḥalâyık kârbâni piş imes
Söz kamu efsâne il efsâne-ḥâni piş imes

matlı gazeli¹² yine içinde imes (değil), birle (ile) gibi şekiller geçen bir muhammes'indeki

Dostlar men nâle vü feryâd kılsam 'ayb imes
Çerh-i bed-mihrûñ elinden dâd kılsam 'ayb imes
Ğam diyârin dil ara ābâd kılsam 'ayb imes
Bu binâ birlen cihânda ad kılsam 'ayb imes
Bir ḳadî şîmşâd u gül-rûhsârdan ayrılmışam

bendi bu tür örneklerdendir¹³.

Bu örneklerle, Fuzûlî'nin Azerî şâirlerinden Habîbî'nin bir gazelini tâmisi¹⁴ ile tanzîr(müseddes)ini¹⁵ ilâve edebiliriz.

Bunların dışında Fuzûlî'nin divânında Çağatay şâiri Lutfi'nin bir gâzelini tâmisi¹⁶ vardır¹⁷.

— Kenan Akyüz, Süheyl Beken, Sedit Yüksel, Müjgan Cunbur; *Fuzûlî, Türkçe Divan*, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları Seri I, No. 8, Ankara 1958, XVI + 576 s. (Makalemizde *İş Bankası* kısaltması ile gösterilmiştir).

— Abdülbâki Gölpinarlı, *Fuzûlî Divanı, Ön-söz, Gazeller, Terkipler, Kit'alar, Rubâiler, Lâgatçé, İndeks, Führist*, İstanbul 1961, İlkinci basım, CXIX + 234 s. (Makalemizde *Gölpinarlı* kısaltması ile gösterilmiştir).

11 Fuzûlî'de, Şark Türkçesinde rastlanan gramer şekilleri için bk. Selâhattin Olcay, «Fuzûlî'de Türkçe Fiil tasnifleri», Z. Korkmaz-S. Olcay, *Fuzûlî'nin Dili Hakkında Notlar*, Ankara 1956, s. 33-34.

12 Tarlan'da yok, *İş Bankası*, s. 250 (gazel no. 126), Gölpinarlı, s. 73 (gazel no. 129).

13 Tarlan, s. 198, *İş Bankası*, s. 456, Gölpinarlı, s. 172.

14 Tarlan, s. 191-192, *İş Bankası*, s. 465-467, Gölpinarlı, s. 173.

15 Tarlan, s. 188-190, *İş Bankası*, s. 443-446, Gölpinarlı, s. 174-175.

16 Tarlan, s. 200-201, *İş Bankası*, s. 462-464, Gölpinarlı, s. 170.

17 İstanbul Üniversitesi Kütüphaneleri, Türkçe Yazmalar (Müze) No. 5452 (eski numara 2753)'de *Muhabbet-nâme* adlı büyük bir mecmua kayıtlıdır. Bu mecmuada Ali Şîr Nêvâyî'nin, Ğarâybî's-ṣîgar, Nevâdirü's-ṣebâb, Bedâyiü'l-Vâsat, Fevâyidü'l-Kibâr adlı dört divanından sonra Yûsuf Emîri'nin, Lutfi'nin ve Fuzûlî'nin Türkçe divanları yer almaktadır. Transkripsiyonunu verdigimiz şiirler, Çağatay şivesine âşinâ bir müstensîhin yazmış olduğu bu mecmuadan alınmış olup, basma yayılardaki yerleri de ayırica gösterilmiştir.

LUTFÎ'NİN GAZELİ¹⁸

Remel - + - / - + - / - + - / - + -

- (434a) 1 Ey ezeldin tā ebed könglüm giriftārīn̄g seniñg
Çāre kıl kim boldı cānim esrū efkārīn̄g seniñg
- 2 Dilberim-niñg mezhebi-de yok turur resm-i vefā
Ey köngül ni yirge yitkey nāle-i zārīn̄g seniñg
- 3 Cān birür çağda katımgā tiñgrī üçün kıl bigim
Bārī körmüş bolğa min bir lahzā didārīn̄g seniñg
- 4 Şer' ilinde bolsa ger ösrük sözige¹⁹ i'tibār
Kanıma birgey tanuk-lık ikki 'ayyārīn̄g seniñg
- 5 Her kaçan Luťfini öltürsen̄g cefā tīğī bile
Anda hem bolgay meniñg rūhūm meded-kārīn̄g seniñg

Nüshalar:

- A. İstanbul, Üniversite Küt., Türkçe Yazmalar (Müze) no. 5452 (434a)
B. Bursa nüshası. İ. H. Ertaylan tarafından yapılan tipki basım s. 110.

Nüsha farkları:

- 2a dilberim-niñg mezhebi-de yok turur] B çünkü hüblar mezhebinde yoğ imiş
2b yitkey] B kitkey ||
4a ...içinde bolsa ger... sözige] B ... ile bolsa revā... közige|
5a her kaçan Luťff'i öltürsen̄g] B öltürür bolsan̄g bu Luťff'i |

18 Lutfî'nin bu gazeli mecmuanın 434a varağındadır.

19 Nusha farkında da açıkça görüldüğü gibi söz yerinde *köz* olması lazımdır. Ayyâr olan *köz* (*göz*) olduğuna ve 'ayyâr'ın da (iki) tane olduğu belirtildiğine göre doğru şeitin sözige yerine közige olması gerektiği açıklır: Metindeki *sözige* şekli de müstensih hatası olmalıdır.

FUZÜLİNİN TAHMİSİ²⁰

I

434a Cändadur şübh-i ezelden mihr-i ruhsarınğ seninğ
N'ola tā şäm-i ebed olsam taleb-kärinğ seninğ
İmdi cānā bolmamış men 'aşık-u zärinğ seninğ
Ey ezelden tā ebed könlüm giriftarıñğ seninğ
Raḥm kıl kim boldı cānim esrū efkärinğ seninğ

II

434b Dutdilar teşhîs-i derd içün mu'alicler regim
Buldular şıhhât ki şıhhâtden yakındur olmegin
Çün yakın oldı devâsiz derd ile cān virmegim
Cān virür çağda katımgā tıñgri içün kıl begim
Bârî körmüş bolga min bir lahzâ dîdârinğ seninğ

III

Hüblarnı imtihân kılmakta çok çektim cefâ
Nâle-i zâr ile bildim derd-i dil bulmaz şifâ
Men şanurdum şimdi sen pendim ișit kıl iktifâ
Çünkü hübâr mezhebinde yoğ imiş resm-i vefâ
Ey körgül ni yirge yitkey nâle-i zärinğ seninğ

IV

Könlüm aldı ol iki 'ayyâr çeşm-i pür-humâr
Şimdi cān kaşdin hem itmişler ne, mekr ilen ki bar
'Örf içinde olsa her 'ayyâr ķavlı tüstüvâr
Şer' ili ger dutsalar ösrük közine²¹ i'tibâr
Kanima birgey danuğluğ ikki 'ayyârinğ seninğ

V

Şanma cevr itsenğ Fużûlî inciniüp terkinğ kila
Ger cefâ kıl ger vefâ cānim fedâ sen kâtile
Men hod oldüm imdi sen tîg-i cefâ alup ile
Luťflini öldürserig ey dilber cefâ tîgi bile
Anda hem bolgay benim rûhum meded-kärinğ seninğ

²⁰ Fuzûlî'nin bu tahmisi mecmuanın 434a - 434b. varakları arasındadır.

²¹ Metinde yanlış olarak *sözine* şeklinde geçmektedir (krş. not 14).

KÂTİBİ (SEYDÎ ALÎ REÎS)'NİN ŞİİRLERİ

Seydi Ali Reis²²'in Çağatay türkçesi ile yazmış olduğu gazellerden 22 tanesi daha önce Kemal Erarslan tarafından yayınlanmış idi²³. Bu makalede ise Erarslan yayınında yer almayan 3 gazel, 5 tarih manzumesi ve bir kit'a verilmektedir.

Nüshalar²⁴:

Matbuu. Mir'atü'l-memâlik, (Ahmed Cevdet neşri), İstanbul 1313, 99 s.

A. İstanbul, Topkapı Sarayı Kütüphânesi, Revan 1470 (83 yaprak)

B. İstanbul, Topkapı Sarayı Kütüphânesi, Revan 1647 (81 yaprak)

C. İstanbul, Topkapı Sarayı Kütüphânesi, Koğuşlar 893 (136 yaprak)

I

GAZEL

Seydi Ali Reis'in kârâyolu ile İstanbul'a dönmesi sırasında yazmış olduğu ve *Mir'atü'l-memâlik*'in «*Vîlâyet-i Güceratdaki vâki olañ ahvâli beyân eder*» başlıklı bölümünde yer alan bu beş beyitlik gazel, Yetimi'nin

Ger felek fûlk ola 'âkîlmidir ol
İhtiyâr eyleye deryâ seferin

beyitli gazeline naziredir²⁵.

Nüshalar:

Matbuu. s. 35, A. 25b, B. 24b-25a, C. 21b.

Remel - + - - / + - + - / + + -

1 Eylegen Hind bilen Patan seferin
İhtiyâr eylesün mihan seferin

22 Cengiz Orhonlu, «Seydi Ali Reis», *Tarih Enstitüsü Dergisi*, Sayı 1, İstanbul 1970, s. 39-56.

23 Kemal Erarslan, «Seydi Ali Reis'in Çağatayca gazelleri», *TDED*, XVI, İstanbul 1968, s. 41-54.

24 Yazma nüshaların tavşifi için bk. Fehmi Edhem Karatay, *TSMKTYK*, I, İstanbul 1961, s. 443-444 (1333, 1334, 1335 sıra nolu yazmalar).

25 Bu beyit için bk. Orhan Saïk Gökyay, «Mir'atü'l-Hatâyâ/Yanlışlar Gözgüsü», *Türk Dili*, c. XXXIII, sa. 293 (Şubat 1976), s. 68-72.

2 Yiğlamağdin 'aklık boldı közüm
Dir kören eylemiş Yemen seferin

3. Dürr-i eşkümlle dämenim pürdür
Güiyā eyledüm 'Aden seferin

4. Yüregüm boldı nâfe-veş pür-hün
Ni kılay min itip Hotan seferin

5. Ya ilâhî yene müyesser kıl
Kâtibî bendege vaşan seferin

II

TARİH MANZÜMESİ

Mir'atü'l-memâlik'in «Vilâyet-i Sindde väki olan sergüzesti beyân eder» bölümünde yer alan ve Sind pâdişahı «Mir Şâh Hâsan Mirza (Şâh Hasan Argun)'nın ölümü üzerine söylendiği belirtilen bu tarih beyti, Seydî Ali Reis tarafından Mir Şâh Hasan Mirza'nın kardeşi Sultan Mahmûd'a sunulmuştur. Seydî Ali Reis, bu tarih beytini sunma anında iki de gazel söylemiştir. (Bu gazeller Erarslan neşrineindeki I ve II numaralı gazellerdir).

Nüshalar: Matbuu. s. 40, A. 29b, B. 29a, C. 33a

Matbuu. s. 40, A. 29b, B. 29a, C. 33a

Remel - + - / - + - / - + - //

1 Şâh Hasan Sindge şeh irdi vell

Cıktı eccl câmını taptı fenâ

Hâtif-i gayb aytti târlını

«Cennet-i firdevs mekâni ola»

فَرْدُوسٌ مَكَانٌ اولًا جَنَّةٌ

(38) + (121) + (350) + (453) = (H. 962/M. 1555)

(B ve C nüshalarında 962 kaydı bulunmaktadır).

III TARIH MANZÜMESİ

Mir'atü'l-memâlik'in «Diyâr-i Hindüstânda vâki olan sergüzeşti beyân eder» başlıklı bölümünde yer alan ve Babur Mirza'nın oğlu Humâyûn Şâh'ın Hindistan'ı fethi üzerine söylenen bu tarih beyti, Seydî Ali Reis tarafından Humâyûn Şâh'a, iki gazelle birlikte, sunulmuştur. (Bu gazeller Erarslan neşrineindeki III. ve IV. numaralı gazellerder).

Nüshalar:

Matbuu. s. 44, A. 33a, B. 32b, C. 37a.

Remel - + - / + - + - / + + - (-)

1 Şâh-i Cem rutbet (ü) Humâyûn-baht
Yitti ıkläm-i Hindge çün âtes

2 Kırkı Afgânnı Dehli-ni aldı
Boldı fermân-beri bari ser-kes

3 Ol fetihâya ayıtdılar târih
«Tâli-i devlet-i Humâyûneş»
طَالِيٰ دَوْلَتِ هُمَّاْيُونَش

(412) + (440) + (110) + = (H. 962/M. 1555)
B'de 962 kaydı bulunmaktadır.

IV

TARIH MANZÜMESİ

Bu tarih manzumesi, *Mir'atü'l-memâlik'in* aynı bölümünde ve Humâyûn'un Delhi'yi ve müteakiben Agra'yı fethi dolayısıyle yazılmıştır.

Nüshalar:

Matbuu. s. 46, A. 35a, B. 34b, C. 39a.

Hezec - + - / - + - / - + - / - + -

1 Felek-rif'at Humâyûn Şâh gâzel
Salur pertev, livâsı mihr ü mâha

- 2 Yitişti Hindge կildı Dehli-ni feth
Nuzül itti һışār-ı dīn-penāha
- 3 Yiberdi niçe hān-nı Âgra sarı
Birip köp istimāletler sipāha
- 4 Devām-ı devletide fethi anıñg
Müyesser boldı minnet ol ilāha
- 5 Ayıtti arıga bir iksikli tārlıh
Mübārek bolsun Âgra pādişāha
- مبارک بولسون اگرم پادشاه
(318) + (226) + (154) + (263) = 961 + 1 = H. 962. (M. 1555)
B'de 962 C de 961 kaydı var.

V

TARIH MANZÜMESİ

Mir'atü'l-memâlik'in yine aynı bölümünde yer alan bu tarih beyti, Humâyûn'un 28 Ocak 1556'da vefat etmesi üzerine söylenmiş ve Seydî Ali Reis tarafından oğlu Celalüddin Ekber Mirza'ya bir gazelle birlikte arzedilmişdir. (Bu gazel Erarslan neşrineindeki XIII numaralı gazeldir).

N ü s h a l a r :

Matbuu. s. 57, A. 45a, B. 45a, C. 50a.

Remel - + - - / - + - - / - + -

- 1 Hind içinde bir humāy irdi Humāyūn pādişāh
Bir dem içre boldı şonkar eyledi 'azm-i ilāh
فوت بولى هایون پادشاه
2 Ol muşibetni işitkeç küçkirip zārl bilen
Aytıñız tārlıh «fevt boldı Humāyūn pādişāh»
(313) + (112) + (52) + (486) = (H. 963/M. 1556)
B ve C'de 963 tarihi kaytlıdır. A nüshasındaki «fevt oldu» şekli
ise müstensih hatası olsa gerektir. Çünkü o zaman tarih H. 962
çıkmakta ve Humâyûn bir yıl önce ölmüş olmaktadır.

TARİH MANZÜMESİ

Mir'atü'l-memâlik'in «Vilâyet-i Hârezmde ve Deşti Kışakda vâki olan ahvâli beyan eder» başlıklı bölümünde yer alan bu beyti, Şeyh Abdüllatif'in vefatı dolayısıyle yazılmıştır.

Nüshalar:

Matbuu. s. 71, A. 58a, B. 57b, C. 63b-64a.

Remel - + - / + - + - / + + - (- -)

- 1 Şeyh 'abdü'l-laṭīf pīr-i Ḥvārezm
Dār-ı dünyādīn evledi rihlet

5 Rüh-i kudsı ayitti tarihin «Eyle və rab makāmını cennetx»

الله يا رب مقامى جنت
B'de 1963 tarihi kayıtlı, C'de sehven 953 yazılmış, 953 tarihi müstensih hatası olsa gerekir.

vii

GAZEL.

Mir'atü'l-memđlik'in aynı bölümünde yer alan 'bungazel', Hyârezm'den Sarayçık'a gidiş esnasında «Mangit» kayımı hakkında söylenmistir.

Nüssbauer

Math 72 A 58b-59a B 58a-58b C 64b

Remel - + - / + + - / + + - (-) **1** ‘Âlemin Mängitini Özbekini
Hak alarınıň yog eylegey pâkini-

- 2 Aşı talşan bilen kırut barınıñ
Kişi bir parça tapmaz²⁶ itmekini
- 3 Kırmız içip alar aşar at etin
Dağı körmeye biz özge yimekini
- 4 Kazağı vü kazakçısı köpdür
Tinğri yok ite künde birlikini
- 5 Kārvānnı talap ķılur yalaňaç²⁷
Ulusıñg tişisini irkekini
- 6 Hák budur ol ǵazā-yı ekber iter
Çapkay anıñg kılıç bilen yikini
- 7 Uçrayıp tohtağan tanır sözümíng
Kâtibî yalghanını kırçekini

VIII

GAZEL

Mir'atü'l-memâlik'in aynı bölümünde yer alan bu gazel, Saraycık'tan tekrar Hârezm'e dönme sırasında söylemiştir.

Nüshalar:

Matbuu. 73, A. 60a, B. 59b, C. 65b-66a.

Muzari - + / - + - + / + - + + / - + -

- 1 İrmenğ vişal-i yara könğül boldı mümtene'i
Öldüm ǵamiyle bolmadı hâlimğa muştali'
- 2 Vâ'iz, hadîs-i la'liniği tefsîr eyledi
Raḥmet aña ki parça ulus boldı müntefi'
- 26 Nûshalardaki *taþman?* müstensih yanlışı olmalı!
- 27 Gerek Matbuu ve gerek A, B, C nûshalarında *بلا كج* imlâsi ile geçen şeklär mânâ itibarı ile *yalaňaç* şeklinde okunması gerekmektedir. Doðru şeklär imlâlarından herhangi birisi ile ifâde edilmesi gerekirdi.

- 3 Köptür cihânda ğonce-leb ü lâle-had vell.
Sin serv-ķad kibi ķanı bir ķadri mürtefi'
- 4 Bülbül tik eyle nâle vü āhi şehergaça
Bâşed ki raḥm itip olâ ol ğonce müstemî'
- 5 Barı elemni Kâtibî def' eylemenğ bolur
Ağyār irür hemîn elem-i ġayr-i mündefi'

IX

KIT'A

Mir'atü'l-memâlik'in «Vilâyet-i Horasanda vâki olan sergûzeşti beyân eder» başlıklı bölümünde yer alan bu kit'a, Seydi Ali Reis tarafından İbrahim Mirza, Süleyman Mirza ve Gökçe Halife ile bir sohbet anında söylemiştir.

N ü s h a l a r :

Matbuu. 77, A. 63b, B. 62b, C. 69b.

Remel - + - / - + - / - + - / - + -

- 1 Âsitân-ı murtâzâya intisâbim bar meninğ
Dâimü'd-dehr ol ışıkdin feth-i bâbim bar meninğ
- 2 Kanberi min şîr-i yezdâninğ sever min ălini
Özgelerle ni su'âl ü ni cevâbim bar meninğ

SÂ'İ(-İ DÂ'I)'NİN TARİH MANZÜMESİ

H. 1004 Rebiü'l-âhirinin sonlarında (M. 1595-1596) vefat eden Sâ'i(-i Dâ'i)'nin bir Nakşibendi şeyhi olan Taşkendli Ahmed-i Sâdik hakkındaki tarih manzumesi, Atâyi'nin *Şakâyik Zeyli*'nde geçmektedir²⁸. Şeyh Ahmed-i Sâdik, Evliyâ Çelebi'ye göre, İstanbul'da Emîr-i Buhârî zâviyesinde medfundur²⁹.

28. Atâyi, *Hadîykü'l-hakâyık fî tekâlieti'ş-şakâyik*, İstanbul 1268, s. 362-363.

29. *Evliyâ Çelebi Seyâhatnâmesi*, Ahmed Cevdet neşri, İstanbul 1314. s. 373. Evliyâ Çelebi'de bu tarih manzumesinin ikinci ve üçüncü beyti yoktur.

Şeyh Ahmed-i Sâdîk'in Evliyâ Çelebi'de H. 990 (M. 1582) olarak geçen ölüm tarihi, Atâyi'de H. 994 Şa'bânının 14. günü (M. 2.VIII.1586) olarak belirtilmektedir. Sâ'i'nin manzumesinde ise, bu tarih H. 996 (M. 1588) olarak çıkmaktadır³⁰.

Hezec

+ - - / + - - / + - - / + - -

- 1 Dirîgâ Taşkendî derd ile yüz koydu tofrağa
Anuñ-tek kanı bir şeyh-i muhakkik 'âlim ü fâyîk
- 2 Semerkand u Buğârâ terkin Urğaç [Ürgenc ?] üzere yol buldu
Köngüldin çaraçonlu Ka'betu'l-lâha bolup 'âşîk
- 3 Diyâr-ı Rûma tiggeç Han Murâduñ boldı manzûri
Nişâr itdirse cânın makdem-i sultânâga lâyîk
- 4 Vefâtın körgeç aytur Sâ'i-i Dâ'i anîga târlîh
«Vebâdin köçdi sünni Nakşibendî Ahmed-i Sâdîk»

و بادی پدی سنی قشنبندی احمد صادق

(195) + (53) + (516) + (120) + (39) + (73) = H. 996 (M. 1588)

NEDİM-İ KADİM'İN RUBÂİSİ

Lâle devrinin meşhur şâiri Nedîm'den önce yaşadığı için edebiyatımızda Nedîm-i Kadîm (öl. H. 1081) adı ile tanınan bu şâîrin Çağatayca bir rubâisi vardır. Bu rubâî Halil Nihat Boztepe'nin eski harflerle neşrettiği Dîvân-ı Nedîm³¹'in son kısmındaki Nedîm-i Kadîm bölümünde verilmiştir³².

Fevziye Abdullah Tansel, Nedîm-i Kadîm'e ait olan bu rubâîyi, İslâm Ansiklopedisi'ne yazmış olduğu Nedîm maddesinde, Nedîm'e ait olarak zikretmektedir³³.

30 Sâ'i'nin tarih manzumesini bana haber vermek lutfunda bulunan Sayın Prof. Dr. Muammer Kemal Özergin'e teşekkür ederim.

31 Halil Nihat Boztepe, *Dîvân-ı Nedîm*, İstanbul 1338. s. 374 s.

32 Aynı eser, s. 345.

33 İ. A. VIII, *Nedîm* maddesi, s. 167-174. Bk. «Osmanlı Şâîrlerinin Çağatayca Şiirleri», *TDËD*, XVIII, s. 135 not. 11.

Bir ăfet-i căñ aldı karârimnı minim
Feryâd u fiğân eyledi kârimnı minim
Âşüfe vü âvare vü nälân kıldı
Bilmem dahi n'itdi dil-i zârimnı minim

REFİFİ ÂMİDİ'NİN GAZELİ

Nedim'in Ali Şir Nevâyî'nin bir gazeline yazdığı Çağatayca naziresine³⁴, Refîî Âmidi'nin yazdığı Çağatayca nazireyi *Osmanlı Şâirlerinin Çağatayca Gazzelleri II* adlı makalemizde vermişik³⁵. Bu makalemizde ise Refîî'nin divanındaki Nevâyî'ye nazîre olarak yazılmış diğer bir Çağatayca gazeli vermek teyiz.

³⁶ Refîî'nin divanında Çağatayca gazellerinin haricinde Arapça ve Farsça kelimeleri kullanmadan yazmış olduğu sâde Türkçe gazelleri de vardır.

Remel - + - - / - + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Köngülüm üftâdesi veh bir kâd-i şimşâdnıñg
Serv körgeç kûli bolur ol şeh-i âzâdnıñg
2. Şanmañuz kökde köyindür kim hevâ-yı 'îşk bile
Hâk-i cismi tolğanur üftâde-i ber-bâdnıñg
3. Ol süñü-yı gamze birle sînesin kim şerhalar
Râzi hîç pinhân bolur mu 'âşik-i nâşâdnıñg
4. La'lîgi vaşf eylegeç Mîşr içre kilk-i ney-şeker
Hep kesâd aytipdurur dükkânnı şannâdnıñg
5. Köyünür köygünlü nâlemdin felekde şem'-i mihr
Od tek ruhsârını yâd itkeç ol bî-dâdnıñg

³⁴ «Osmanlı Sâirlerinin Çağatayca Şiirleri», *TDED*, c. XVIII, s. 135.

35 «Osmanlı Şairlerinin Çağatayca Şiirleri II», *TDED*, c. XIX, s. 177-178.

36 A. Süheyl Ünver ve Nezihe Tuna, «XVIII. asırda sirf Türkçe manzumelere üç yeni örnek», *VIII. Türk Dil Kurultayında Okunan Bilimsel Bildiriler*, 1957, Ankara 1960, s. 165-168.

- 6 Munça efgānlar ider min şanma cānā cevrdin
Ta'ni şabrim iltürür aqyār-i bed-mu'tādnīg
7 Min Nevāyī tek nevā aytip n'ola dirsem Refī'
Niçe cevrin tartayın ol serv-i hūrl-zādnīg

Nüshalar:

- A. İstanbul, Üniversite Küt., T. 2924 (25a)
B. " Süleymaniye Küt., Hâlet Ef. No. 666 (52a-52b)
C. " Millet Küt., Ali Emrî, Manzum No. 176 (42b)
D. " Bâyezid, Devlet Küt., No. 5794 (60a)

Nüsha farklıları:

- 3a kim] C ve D'de yok |
4b dükkānnı] D dükkānnı |
5a köygünlü] A, C, D köygenlü (كويكنلو) |
5b yād] A ve D'de yok ||
7a aytip] A eylep |

Kelimeler:

ad çağır-	: birisini adı ile çağrırmak, seslenmek, bağırmak
ara	: ara, iç
aşa-	: yemek yemek
ayt-	: söylemek, demek
bar-	: varmak, gitmek, ulaşmak, erişmek
barı	: tamamı, bütünü, hepsi
bile, bilen	: ile krş. birle, birlen
bir-	: vermek
birle, birlen	: ile krş. bile, bilen
bol-	: olmak
çağ	: çağ, devir, zaman
çap-	: kesmek
dağı	: dahi
di-	: demek, söylemek krş. ti-
dik	: gibi krş. tek, tik
em	: ilaç
esrū	: sarhoş

esrü	: sarhoş krş. ösrük
irmağ	: ırmak, nehir, akar su
içre	: içeri, içerisinde, içinde
iltür-	: ilişirmek, bağlamak
imes<imez	: değil
işit-	: işitmek, duymak
it-	: etmek, yapmak
kaçan	: ne zaman
kanı	: hani, nerede
kazak	: sergüzeşçi, maceraperest, hür adam
kazakçı	: yol kesici, harami, soyguncu
kıçkır-	: bağırmak, çağırmak, haykirmak, hiçkirmak
kıl-	: kilmak, yapmak, etmek
kırmız	: kısrak sütünden yapılan bir içki
kibi	: gibi
kirçek	: gerçek, doğru
koyın	: koyun, iç, koyun koyuna, iç içe
köç-	: göçmek
könögül	: gönül
köp	: çok
körgüz-	: göstermek
köydür-	: yaktırmak
köyün-	: yanmak
köygün (köxygen) (?)	: ateş, alev
kurut	: kurutulmuş yoğurt veya peynir
min	: ben
munça	: bunça, bu kadar
niçe	: nasıl, ne kadar
od	: ateş
öltür-	: öldürmek
ösruk	: sarhoş krş. esrü
özge	: başka
sal-	: bırakmak
şan-	: sanmak, zannetmek
sarı	: -a doğru, -a taraf
süñü	: süngü, mızrak
şerhala-	: dilimlere ayırmak, yarmak, yaralamak
şonkar	: bir kuş adı, sungur
tala-	: yağma etmek

talkan	: Buğdayın kavurulup irmik büyülüüğünde öğütüllererek yenen cinsi
tap-	: bulmak
tart-	: çekmek
tek	: gibi krş. dik, tik
tig-	: deymek, ulaşmak, erişmek
tik	: gibi krş. dik, tek
tile-	: dilemek, istemek
tingri	: tanrı
tişi	: dişi
tofrag	: toprak
tol-	: dolmak
tolğan-	: dolanmak
uçra-	: rastlamak
ulus	: halk, ahalı
urul-	: vurulmak
ya	: yay
yahşı	: iyi, güzel
yalañaç	: çıplak
yalğan	: yalan
yene	: yine, tekrar
yığ-	: yiğmek, toplamak, bir araya getirmek
yığla-	: ağlamak
yiber-	: göndermek
yi-	: yemek
yit-	: yetmek, ulaşmak, erismek